

Παπαφλέσσας

Ο Γρηγόριος Δικαίος ή Παπαφλέσσας (το κανονικό του όνομα ήταν Γεώργιος Δικαίος, το Φλέσσας είναι παρωνύμιο, όμως Δικαίοι και Φλεσσαίοι στην ουσία είναι η ίδια οικογένεια)^{[1][2]} (1788-1825) ή περισσότερο γνωστός ως Παπαφλέσσας ή Γρηγόριος Δικαίος ή Διαολόπαπας^[3] ήταν κληρικός, πολιτικός και αγωνιστής, ήρωας της Ελληνικής Επανάστασης του 1821.

Βιογραφία [Επεξεργασία]

Γεννήθηκε στην Πολιανή Μεσσηνίας^[2], φοίτησε στη Σχολή Δημητσάνας, και μόνασε στο μοναστήρι της Παναγίας της Βελανιδιάς, στην Καλαμάτα, όπου πήρε το όνομα Γρηγόριος (παπάς Φλέσσας)^[εκκρεμεί παραπομπή]. Εξαιτίας του επαναστατικού χαρακτήρα του εγκατέλειψε την Πελοπόννησο περνώντας στη Ζάκυνθο, και αργότερα πήγε στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί χειροτονήθηκε αρχιμανδρίτης από τον πατριάρχη Γρηγόριο Ε΄ με το εκκλησιαστικό Οφφίκιο «Δικαίος». ^[εκκρεμεί παραπομπή]

Στην Κωνσταντινούπολη γνωρίστηκε με τον Παναγιώτη Αναγνωστόπουλο, ο οποίος τον μύησε στη Φιλική Εταιρεία. Στάλθηκε στις Παραδουνάβιες ηγεμονίες (Μολδαβία και Βλαχία), για να προπαρασκευάσει την Επανάσταση. Όταν ο Αλέξανδρος Υψηλάντης αποφάσισε να ξεκινήσει τον ένοπλο αγώνα από τη Μολδοβλαχία, η Φιλική Εταιρεία τον Ιανουάριο του 1821 έστειλε τον Παπαφλέσσα στην Πελοπόννησο για να ξεσηκώσει κι εκεί το λαό.

Στη Μάχη στο Μανιάκι στις 20 Μαΐου, και αφού προδόθηκε εκ των έσω από τον Γ. Κορμά^[εκκρεμεί παραπομπή], βρήκε τον θάνατο προβάλλοντας ηρωική αντίσταση μαζί με τους λίγους άνδρες που του είχαν μείνει. Σύμφωνα με το θρύλο, που αναφέρονται και ορισμένοι ιστορικοί της επανάστασης, μετά το τέλος της μάχης ο Ιμπραήμ ζήτησε από τους στρατιώτες του να αναζητήσουν και να βρουν το νεκρό σώμα του Παπαφλέσσα. Όταν εκείνοι το βρήκαν τους διέταξε να τοποθετήσουν πάνω στο ακέφαλο πτώμα το κεφάλι και να τον στήσουν σε μια βελανιδιά που βρισκόταν εκεί. Τότε ο Ιμπραήμ πλησίασε τον νεκρό Παπαφλέσσα και τον φίλησε στο μέτωπο σε ένδειξη αναγνώρισης της γενναιότητας και του ανιδιοτελούς θάρρους του.^[4]